

บทที่ 2

ประวัติกาชาดสากล

การกาชาดสากลได้เริ่มมีขึ้นครั้งแรกในกรุงเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ เมื่อปี พ.ศ. 2406 ในขณะนั้นในกรุงเจนีวาได้มีสมาคมสาธารณะสำหรับชุมชนแห่งกรุงเจนีวา อยู่แล้ว ต่อมาเมื่อ อองรี คีอ นองต์ (Jean Henri Dunant) ได้มีความคิดของเขา เกี่ยวกับการจัดตั้งสมาคมบรรเทาทุกข์ทหารผู้เจ็บป่วยในสงครามมาเดยแพร่และชักชวน กุสตาฟ มอนิเยร์ ซึ่งเป็นนายกสมาคมสาธารณะสำหรับชุมชนให้ร่วมด้วย กุสตาฟ มอนิเยร์ มีความเห็น ค้ำยันจึงได้เริ่มจัดการดำเนินการตามความคิดของ อองรี คีอ นองต์ จึงนับเป็นการตั้งการ กาศาชกรันเป็นครั้งแรก

ผู้ให้กำเนิดกาชาดคือ อองรี คีอ นองต์ เป็นชาวสวิสเซอร์แลนด์ เป็นบุตรผู้มี ฐานะดีของเมืองเจนีวา อองรี คีอ นองต์ เกิดเมื่อ 8 พฤษภาคม 2371 เมื่ออายุได้ 31 ปี ได้เดินทางไปยังภาคเหนือ ของประเทศอิตาลี เพื่อจัดการทำธุรกิจบางอย่าง เมื่อเดินทางไป ถึงหมู่บ้าน ซอลเฟอริโน* (Solferino) ได้เกิดสงครามการรบพุ่งกันระหว่างอิตาลีกับออสเตรีย ขณะนั้นพระเจ้านโปเลียนที่ 3 แห่งฝรั่งเศสได้กรีธาทัพมาช่วยอิตาลีรบออสเตรียเพื่อแย่งแคว้น ชาวออสเตรีย คีอ นองต์ได้เห็นการรบอย่างนองเลือด ปรากฏว่ามีทหารล้มตายถึง 4 หมื่นกว่าคน นาง คนยากเจ็บ ร้องครวญคราง โดยไม่มีผู้รักษาพยาบาล คีอ นองต์จึงลงมือทำการช่วยเหลือทหารที่ บาดเจ็บตามความสมัครใจ ตามความสามารถ พร้อมทั้งยังออกปากชักชวนให้ราษฎรหญิงในท้อง ดินนั้นไปมาช่วยกัน มีราษฎรหญิงอาสาสมัครมาช่วยเหลือมากมาย พร้อมทั้งได้เปล่งเสียงตะโกน ก้องพร้อม ๆ กันว่า "มนุษยเราเป็นพี่น้องกัน"

* ซอลเฟอริโน : เป็นหมู่บ้านอยู่ในแคว้นลอมบาร์ด ซึ่งอยู่ทางเหนือของอิตาลี

เมื่อองรี คือ น้องศ เค้นทางกลับถึงบ้าน ได้เขียนบันทึกขึ้น เรียกว่า ความทรงจำแห่งซอลเฟรีโน (The Remembrance of Solferino) แล้วนำไปเสนอแก่ผู้นำประเทศต่าง ๆ ในยุโรปหลายประเทศ ในบันทึกนั้นได้เล่าถึงความสยบของ โศกเหี้ยมของการรบพุ่ง พร้อมทั้งให้ข้อคิดว่า"จะเป็นไปไม่ได้หรือที่จะตั้งองค์การอาสาสมัคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บในยามสงคราม อาสาสมัครนี้จะพึงเตรียมให้พร้อมที่จะปฏิบัติงาน"

ในปี พ.ศ.2406 ได้มีการประชุมระหว่างประเทศ รวม 16 ประเทศ ที่ประชุมมีมติตกลงให้แต่ละประเทศจัดตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อให้บริการแก่ผู้บาดเจ็บในยามสงคราม เมื่อมีความจำเป็น มีการอบรมอาสาสมัครเพิ่มมากขึ้น จึงนับได้ว่ากาการสากลกาชาดเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ.2406

ต่อมา ปี พ.ศ.2423 คณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อการบรรเทาทุกข์ บำบัดโรคภัยไข้เจ็บ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ"

องค์ประกอบของกาชาดสากล แบ่งได้ดังนี้

1. คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ

ยึดหลักความเป็นกลางเช่นเดียวกับประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีหน้าที่ดูแลประเทศต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามอนุสัญญาเจนีวาและรักษาหลักการกาชาด 7 ประการ

2. สันนิบาตสากลกาชาด

ภายหลังการสงบศึกสงครามโลกครั้งที่ 1 ก็เป็นที่เห็นแจ้งว่ากาชาดมีความสำคัญมาก นายเควิกสัน ชาวอเมริกันคำริว่า สภากาชาดต่าง ๆ ควรจะติดต่อกันอย่างใกล้ชิด ช่วยเหลือกันในยามสงบด้วย ฉะนั้นในปี พ.ศ. 2462 สภากาชาดอเมริกัน อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น ได้เปิดการประชุมพร้อมกันและได้จัดตั้ง สันนิบาตสากลกาชาดขึ้น มีสภากาชาดประเทศต่าง ๆ รวมกันในระยะแรก 26 ประเทศ เป็นสมาชิกันนิบาตสภากาชาดมีหน้าที่ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสภากาชาดต่าง ๆ ทำหน้าที่แทนสภากาชาดในระดับระหว่างประเทศและช่วยเหลือ

สภาภาษาในการพัฒนา จักให้มีการประชุมภาษาคราะหว่างประเทศทุก ๆ 4 ปี ซึ่งคำวิงวอน ไปยังสภาภาษาค่าง ๆ เมื่อมีภัยพิบัติเกิดขึ้นในประเทศใด ก็ให้รีบเร่งยื่นมือไปช่วยเพื่อ ปัจจุบันสันนิบาตสภาภาษามีสมาชิกเกินกว่า 120 ประเทศ องค์การภาษากลองจึงนับเป็น สมาคมการกุศลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

3. สภาภาษาแห่งชาติ

มีหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาอนามัย ป้องกันโรคบรรเทาทุกข์ของผู้ป่วย และช่วยเหลือ เมื่อเกิดสาธารณภัยในประเทศนั้น ๆ

อนุสัญญาเจนีวา

อนุสัญญาเจนีวา มีจำนวน 4 ฉบับ รวม 400 มาตรา มีบทบัญญัติที่ทันสมัยและ สมบูรณ์ที่สุดเกี่ยวกับการคุ้มครองมนุษยชนในกรณีเกิดการพิพาทหรือการขัดแย้งทางอาวุธระหว่าง ประเทศ การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอนุสัญญาเจนีวาถือว่าเป็นการเผยแพร่อุดมคติทางมนุษย- ธรรม ซึ่งเป็นการ เกื้อกูลสันติและเป็นมูลฐานของขบวนการภาษาคั้งปาง

อนุสัญญาเจนีวาจำนวน 4 ฉบับ ได้ลงนามกันเมื่อปี พ.ศ.2492 มีหลักการมูลฐาน รวม 3 ประการ กล่าวคือ

1. มนุษยธรรม
2. ความเสมอภาค
3. ความไม่ลำเอียง

อนุสัญญาเจนีวาทั้ง 4 ฉบับ มีสาระที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. อนุสัญญาฉบับที่ 1 ว่าด้วยทหารบาดเจ็บและป่วยในสนามรบ
2. อนุสัญญาฉบับที่ 2 ว่าด้วยทหารบาดเจ็บ ป่วย และเรืออัมปางในท้องทะเล
3. อนุสัญญาฉบับที่ 3 ว่าด้วยการปฏิบัติต่อเชลยศึก
4. อนุสัญญาฉบับที่ 4 ว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลพลเรือนในยามสงคราม

ปัจจุบันอนุสัญญาทั้ง 4 ฉบับนี้ ได้เกี่ยวพันผูกพันเกือบทุกประเทศในโลก อนุสัญญาเจนีวา มีคุณประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อมนุษยชาติในโลก ในการประชุมกาชาดครบรอบ 100 ปีที่ประชุมได้เสนอให้สภากาชาดทุกประเทศเสนอกระทรวงศึกษาธิการของคน จัดทำหลักสูตรส่งเสริมให้เยาวชนของชาติทุกระดับการศึกษาได้เรียนรู้ในเรื่องเหล่านี้

หลักการกาชาด (Red Cross Basic Principles)

หลักการกาชาด ii 7 ประการด้วยกันคือ

1. มนุษยธรรม (Humanity)

กาชาดเกิดขึ้นมาจากความปรารถนาที่จะนำความช่วยเหลือโดยไม่เลือกปฏิบัติมาสู่ผู้บาดเจ็บในสนามรบ กาชาดเพียรพยายามทั้งในฐานะความร่วมมือระหว่างประเทศและในระดับชาติ เพื่อป้องกันและบรรเทาความทุกข์ทรมานของมนุษย์ไม่ว่าจะพบ ณ สถานที่แห่งใด ความมุ่งประสงค์ของกาชาดได้แก่การคุ้มครองชีวิตและสุขภาพ และการประกันความนับถือต่อมนุษยชน กาชาดช่วยส่งเสริมความเข้าใจมิตรภาพ ความร่วมมือระหว่างกัน และสันติภาพที่ยั่งยืนระหว่างประชากรของโลกทั้งมวล

2. ความไม่ลำเอียง (Impartiality)

กาชาดไม่เลือกปฏิบัติในเรื่อง เชื้อชาติ สัญชาติ ความเชื่อทางศาสนา ไม่เลือกชั้น วรรณะ หรือความตึกเห็นทางการเมือง กาชาดเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะบรรเทาความทุกข์ทรมานโดยให้การปฏิบัติเป็นลำดับแรกต่อกรณีความทุกข์ยากที่เร่งด่วนที่สุด

3. ความเป็นกลาง (Neutrality)

เพื่อที่จะได้รับความไว้วางใจสืบต่อไปทุกฝ่าย กาชาดจึงไม่อาจเข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในการสู้รบหรือเกี่ยวข้องไม่ว่าในเวลาใดในการขัดแย้ง ซึ่งมีลักษณะทางการเมือง เชื้อชาติ, ศาสนา และอิทธินิยม

4. ความเป็นอิสระ (Independence)

ภาษาเป็นอิสระ สภาภาษาแห่งชาติแม้จะมีส่วนช่วยเหลือในบริการค่านิยมของวัฒนธรรมของรัฐบาลของตน และอยู่ในร่มบังคับแห่งกฎหมายของประเทศของตน จะต้องสร้างความเป็นอิสระอยู่เสมอไป เพื่อที่จะปฏิบัติความหลักการภาษาได้ตลอดเวลา

5. บริการอาสาสมัคร (Voluntary Service)

ภาษาเป็นองค์การอาสาสมัครในการบรรเทาทุกข์ โดยไม่มีความปรารถนาขอประโยชน์ในประการใด ๆ

6. ความเป็นเอกภาพ (Unity)

ในประเทศหนึ่งที่มีสภาภาษาได้เพียงแห่งเดียว สภาภาษาคงเปิดให้แก่กันทั่วไป สภาภาษาคงปฏิบัติงานค่านิยมของวัฒนธรรมตลอดทั่วดินแดนของตน

7. ความเป็นสากล (Universality)

ภาษาเป็นสถาบันสากล สภาภาษาทั้งหมดที่ตั้งอยู่ที่มีฐานะเท่าเทียมกัน และมีส่วนรับผิดชอบ มีหน้าที่เท่าเทียมกันในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ประวัติสภาภาษาชาวไทย

สภาภาษาชาวไทยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2436 เมื่อเกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศส เรื่องดินแดนบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง พร้อมกับมีการสู้รบเกิดขึ้น ท่านผู้หญิง เปลี่ยน ภาสกรวงษ์ ได้เป็นผู้ริเริ่มนำความกราบบังคมทูลสมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี ขอให้ทรงเป็น "ขมนี้ผู้บำรุง" ตั้งองค์การเพื่อบรรเทาทุกข์ของทหาร เข้าลักษณะท่านองสภาภาษาในต่างประเทศ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานนามว่า "สภาอนุโสมแดง" ทำหน้าที่ช่วยเหลือทหารในการรบครั้งนั้นได้เป็นผลดี

พ.ศ. 2457 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงหาทุนสร้างโรงพยาบาล พระราชทานนามโรงพยาบาลว่า "จุฬาลงกรณ์" เพื่อเฉลิมพระนามพระราชบิดาและให้เป็นโรงพยาบาลของสภาภาษาสยามตามแบบอารยประเทศ คำว่า "สภาอนุโสมแดง" จึงล้มเลิกไป และได้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาสยามเมื่อ พ.ศ. 2461 คณะกรรมการสภาภาษาระหว่างประเทศได้รับรองสภาภาษาของประเทศไทยเมื่อ 27 พฤษภาคม 2463